

In memoriam

Katica Tadić

(Osijek, studeni 1936. – Senj, kolovoz 2013.)

Marija Šegota-Novak

Gradska knjižnica Rijeka
marijasn@gkri.hr

Senka Tomljanović

Sveučilišna knjižnica Rijeka
senkat@svkri.hr

Ove godine, za vrućih kolovoških dana, napustila nas je dugogodišnja članica našeg Društva, ugledna knjižničarka, dobitnica Kukuljevićeve povelje, draga i nezaboravna Kaća. Cijeli radni vijek posvetila je knjižnicama, knjižničarstvu i knjižničarima.

Po završetku gimnazije, 1955. godine, zaposlila se je u Osijeku u Knjižnici sindikalnog vijeća koja je kasnije ušla u sastav Gradske knjižnice Osijek. Godine 1960. zapošljava se u biblioteci Arhiva Bosne i Hercegovine u Sarajevu. Nakon preseljenja u Rijeku, od 1981. do umirovljenja 1991. radila je u Naučnoj (Sveučilišnoj) biblioteci. Diplomirala je bibliotekarstvo na Višoj pedagoškoj školi u Sarajevu i povijest na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. U svom dugododišnjem radu objavila je veliki broj stručnih radova, članaka, referata, prikaza, bibliografija. Radovi objavljeni za njezina sarajevskog razdoblja bave se pitanjima arhivskih biblioteka, glasilima Komunističke partije, cenzurom u štampi i sl.

Bila je članica uredništva sarajevskog časopisa Bibliotekarstvo. Za riječkog razdoblja bavi se temama vezanim za sveučilišne, znanstvene i specijalne knjižnice, piše o dostupnosti publikacija i obrazovanju korisnika. Održala je veliki broj predavanja na stručnim skupovima u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.

Njezina knjiga *Rad u knjižnici* s popisa je obvezne literatura na studijima knjižničarstva i kod polaganja stručnih knjižničarskih ispita, pa je zasigurno jedna od najkorištenijih i najčitanijih priručnika u hrvatskoj knjižničarskoj zajednici. Njezino kapitalno djelo *Bibliografija o arbivima, čitaonicama, knjižnicama i muzejima: napisi iz riječkih i sušačkih hrvatskih novina od 1900. do 1999., na području današnjih županija Primorsko-goranske, Istarske i Ličko-senjske* jest i ostatak će neizostavan izvor informacija istraživačima kulturne povijesti naše regije. Dala je veliki istraživački i stručni doprinos u pisanju knjige Gradska knjižnica Rijeka 1849. - 1930. – 2000., posebno u dijelu koji se odnosi na povijest Narodne čitaonice riječke.

Bila je vrlo aktivna članica knjižničarskog društava BiH, Knjižničarskog društva Rijeka i Hrvatskog knjižničarskog društva.

Dobitnica je godišnje nagrade Društva bibliotekara BiH 1979., kao najaktivniji bibliotekar, a na prijedlog Arhiva BiH i Društva arhivskih radnika BiH dobila je i Orden rada sa srebrnim vijencem. Na prijedlog našega Društva primila je najveće

hrvatsko knjižničarsko priznanje, Kukuljevićevu povelju koja joj je uručena na skupštini HKD-a u Zagrebu 1988. godine.

Osim bibliotekarstvu dala je znatan doprinos arhivskoj i povijesnoj struci.

Surađivala je s Povijesnim društvom Rijeka u čijem je zborniku objavila članak *Riječko pitanje u bosanskohercegovačkom tisku 1919.*, a u zborniku Sveti Vid objavila jer članak o ulozi Josipa Runjanina u osnivanju Narodne čitaonice riječke. U Novom listu objavljeno joj je nekoliko prikaza knjiga i feljtona.

Njezino razmišljanje o bibliotekarstvu i bibliotekarima može se pročitati u Novom listu od 22. prosinca 1988. godine, u razgovoru povodom primitka Kukuljevićeve povelje.

Kaća je bila mentoricom i savjetnicom mnogima, sada već vrlo uglednim stručnjacima i znanstvenicima knjižničarstva. Bila je strastvena čitateljica lijepе književnosti te ljubiteljica i poznavateljica kazališnog, posebno glumačkog umijeća.

U sebi je kreativno sjedinjavala raznolike temperamente i mentalitete: stamenost imotskih korijena, širinu duše slavonske ravnice, duhovitost i šarm bosanskog i odmjerenošću riječkog iskustva.

Osvajala je neposrednošću, iskrenim prijateljstvom, nesebičnošću, originalnošću, otvorenošću, širinom duha i duše.

Kaća je bila vrsna u svemu što je radila. Bila je posebna i drugačija. Znala je govoriti, slušati i čuti. Ostavila je tragove koji će nam pomoći da se lakše orijentiramo i u struci i u životu.